

[Lilli Gyldenkilde]

Forhandlingskravene var for længst udvekslet, da denne lov blev vedtaget. Med den 4 pct.-ramme, der var givet af samme regering, vil det altså sige, at i de brancher, hvor vejrlig spiller ind, skulle man bruge dele af eller måske hele rammen hertil. Det vil sige, at der ikke blev spor overenskomstdækket ved siden af, og det er jo fuldstændig grotesk. For det andet er bygge- og anlægssektoren et af de områder, der er virkelig hårdt ramt af manglende boligbyggeri og anlægsopgaver. Så kan man indvende, at der heller ikke er så mange, der skal sendes på vejrlig, og det er jo sandt nok. Der er nok heller ikke så mange problemer, for de er fuldtidsarbejdsløse alle sammen, men til gengæld bliver det lige hårdt for de arbejdsgivere, der så er tilbage.

Jeg tror altså, at vi bliver nødt til – det er jo baggrunden for, at vi har fremsat vort forslag – at se meget grundigt på de her ting og finde frem til nogle helt nye ordninger. Vi i vores parti er af den opfattelse, at selvfølgelig skal arbejdsgiverne, når de vil have arbejdskraft permanent til rådighed, hvad enten det sner eller regner eller blæser, betale for den arbejdskraft. Men spørgsmålet er, om det skal gøres på den måde, at det er den enkelte arbejdsgiver, der skal betale for den enkelte, eller man skal lave en udligningsordning for hele erhvervslivet, så det indbetaler mere. Det synes jeg er en diskussion, man bør tage op i forbindelse med det udredningsarbejde, som vi mener virkelig trænger sig på.

Jeg kunne tage flere eksempler op, men det vil jeg ikke, idet jeg godt vil have lejlighed til at svare på nogle af de ting, der er sagt.

Også vi i SF ved da, at der sker misbrug af dagpengene. Vi har omtalt det i vores bemærkninger. Det har aldrig været meningen, at der skulle gives arbejdsgivertilskud til arbejdskraft, der står til rådighed mere eller mindre permanent. Men det, man gør nu, er, at man siger, at det må lønarbejderne betale, i stedet for at det er arbejdsgiverne, der skal betale det. Det kan vi selvfølgelig ikke indse er rimeligt, men det er noget, man må kigge på.

Der er også visse, ganske vist få, tilfælde, hvor man har set, at folk med indtægter på 20.000 kr. om måneden kunne få supplerende hjælp. Det er meget, meget få tilfælde,

men de har været der, det erkender jeg at de har. Det er faktisk fuldstændig urimeligt, for vi ved alle sammen, hvem der betaler dette A-kassesystem via skatterne og via tilskud af forskellig slags. Det er også lønarbejderne. Der er ingen rimelighed i at give supplerende hjælp til en, der har 20.000 kr. om måneden, så der er altså grund til at finde frem til regler, der hindrer dette.

Det er også nødvendigt, at man finder frem til ordninger, der ikke forhindrer lønmodtagerne i at foretage sig noget som helst, når de får dagpenge. F.eks. må de ikke gå til undervisning, der giver kompetence, mere end 12 timer ugentligt, og der kan nævnes mange andre eksempler, som er helt urimelige, og som man bør se i lyset af disse dagpengeregler, for det er dagpengereglerne, der bestemmer, om man må disse ting eller ej. Ligesådan blankethysteriet. Jeg ved ikke, om nogen af de ærede medlemmer nogen sinde har prøvet at stå og udfylde alle de her blanketter ved skranken i en A-kasse. Det er et helt kapitel for sig, og det kan få de mest tålmodige til at ryste på hovedet. Det er, fordi dagpengesystemet er opbygget ud fra latent mistillid til dets brugere. Det mener vi der bør brydes med, og derfor må der en ordentlig undersøgelse i gang af, hvordan vi laver et retfærdigt og et forenklet system, og det er det, vi har fremsat forslag om.

Om socialdemokratiets forslag skal jeg sige, at ifølge bemærkningerne til forslaget er det fremsat for at fjerne utryghed og uro på arbejdsmarkedet. Jeg er meget nervøs for, at det ikke løser noget som helst. Der bliver nogle problemer tilbage, man rykker nogle grænser, og så kommer der nye problemer. Jeg har siddet og lavet nogle beregninger her i dag efter at have talt med nogle havnearbejdere i formiddags. De viser klart, at uanset om man laver en 15 timers regel eller en 16 timers regel, så kan folk sidde og lave beregninger på, hvor meget de tjener, hvor meget de får i dagpenge. I samme øjeblik vedkommende arbejder 17 timer på en uge og får dagpenge for resten, så kan han beregne, at han rent faktisk har under 100 kr. ud af at gå på arbejde 17 timer om ugen, mens den, der ikke kan få noget arbejde, kan gå på fuldtid og dog bruge tiden til noget andet, noget bedre og noget fornuftigere. Det er helt urimeligt at lave den slags regler.